

Werk

Label: Article

Jahr: 1959

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311157X_0084|log23

Kontakt/Contact

[Digizeitschriften e.V.](#)
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

POZNÁMKA O TENSORU TORSE TROJDIMENSIONÁLNÍHO
PROSTORU S EUKLEIDOVSKOU KONEXÍ

ALOIS ŠVEC, Praha

(Došlo dne 19. listopadu 1957)

DT:513.723.4

V práci je studována plocha trojdimensionálního prostoru s eukleidovskou konexí. Je nalezena modifikace věty, podle níž na ploše eukleidovského prostoru jsou hlavní křivky vyřazeny rozvinutelnými plochami kongruence normál, čímž je nalezen význam tensoru torse.

1. Buď dán prostor s eukleidovskou konexí E_3 základními rovnicemi (ve smyslu Cartanově)

$$dM = \omega^i I_i, \quad dI_i = \omega_i^j I_j, \quad (1)$$

$$\omega^i = \Gamma_j^i du^j, \quad \omega_i^j = \Gamma_{ki}^j du^k, \quad \omega_i^i + \omega_j^j = 0, \quad (2)$$

kde $i, j, k, \dots = 1, 2, 3$. Rovnice struktury píší ve tvaru

$$\begin{aligned} [d\omega^i] &= [\omega^j \omega_j^i] + S_{rs}^i [\omega^r \omega^s], \quad S_{(rs)}^i = 0, \\ [d\omega_i^j] &= [\omega_i^k \omega_k^j] + \frac{1}{2} R_{rsi}^j [\omega^r \omega^s], \quad R_{(rs)i}^j = 0, \end{aligned} \quad (3)$$

kde S_{rs}^i resp. R_{rsi}^j je tensor torse resp. křivosti. V prostoru E_3 uvažují plochu π jež je dána rovnicí

$$\omega^3 = 0. \quad (4)$$

Vnější diferencováním vychází

$$[\omega^1 \omega_1^3] + [\omega^2 \omega_2^3] + 2S_{12}^3 [\omega^1 \omega^2] = 0, \quad (5)$$

Cartanovo lemma dává

$$\omega_1^3 = a\omega^1 + (b - S_{12}^3)\omega^2, \quad \omega_2^3 = (b + S_{12}^3)\omega^1 + c\omega^2. \quad (6)$$

Dalším vnějším diferencováním (5) vychází

$$[dS_{12}^3 \omega^1 \omega^2] = 0, \quad (7)$$

takže S_{12}^3 je invariant, v dalším bude udán jeho geometrický význam. Vnější diferencováním (6) dostávám konečně

$$\begin{aligned} [(da - 2b\omega_1^2) \omega^1] + [(db - a\omega_2^1 - c\omega_1^2) \omega^2] + (\cdot)[\omega^1 \omega^2] &= 0, \\ [(db - a\omega_2^1 - c\omega_1^2) \omega^1] + [(dc - 2b\omega_2^1) \omega^2] + (\cdot)[\omega^1 \omega^2] &= 0, \end{aligned} \quad (8)$$

čili

$$\delta a = 2be_1^2, \quad \delta b = ae_2^1 + ce_1^2, \quad \delta c = 2be_2^1. \quad (9)$$

Snadno se verifikuje, že na π jsou invariantní formy

$$\varphi_1 = ds^2 = (dA)^2 = (\omega^1)^2 + (\omega^2)^2, \quad (10)$$

$$\varphi_2 = I_3 d^2A = \omega^1\omega_1^3 + \omega^2\omega_2^3 = a(\omega^1)^2 + 2b\omega^1\omega^2 + c(\omega^2)^2, \quad (11)$$

$$\varphi_3 = dI_3^2 = (\omega_1^3)^2 + (\omega_2^3)^2. \quad (12)$$

Forma (10) je *metrická forma plochy*; geometrická interpretace formy φ_2 je táž, jako pro plochu v eukleidovském prostoru: Na π buď dána křivka γ , necht' γ' je její rozvinutí do lokálního prostoru bodu $M_0 \in \gamma$, pak průmět jejího vektoru křivosti $k\nu = \frac{d^2B}{ds^2}$ do normály plochy má délku $\varphi_2 : \varphi_1$. Složitější je interpretace formy φ_3 . Buď γ křivka plochy π bodem M_0 , daná rovnicemi $u^i = u^i(t)$, $t_1 \leq t \leq t_2$. Vektor $I_3(t)$ lokálního prostoru v bodě M_0 necht' vznikne přenosem jednotkového vektoru $I_3(t)$ normály plochy v bodě $M(u^i(t))$ do bodu M_0 podél oblouku křivky γ mezi t_0 a t ; křivku $N = M_0 + I_3(t)$ nazvu *sférickým obrazem* γ_s křivky γ . Její délka je právě $\int_{t_1}^{t_2} \sqrt{\varphi_3}$.

2. Shodně s případem plochy v eukleidovském prostoru definuji *normální křivost* křivky na π formulí

$$k_n = -\frac{\varphi_2}{\varphi_1}. \quad (13)$$

Hlavní křivky, tj. křivky s extrémální hlavní křivostí, mají rovnici

$$b(\omega^1)^2 + (c - a)\omega^1\omega^2 - b(\omega^2)^2 = 0. \quad (14)$$

V každém bodě plochy jsou buď dva kolmé hlavní směry (reálné) nebo každý směr je hlavní (tyto plochy vyloučím z dalšího studia). Repery specialisují tak, že hlavní křivky jsou $\omega^1\omega^2 = 0$, pak $b = 0$ a normální křivost křivky $\omega^1 = 0$ resp. $\omega^2 = 0$ je ${}^2k = -c$, resp. ${}^1k = -a$. *Eulerova křivost* plochy π je $K = {}^1k^2k = ac$, *střední křivost* $H = {}^1k + {}^2k = -(a + c)$, známý vztah mezi třemi základními formami plochy v eukleidovském prostoru je pak nahrazen rovnicí

$$(K - (S_{12}^3)^2)\varphi_1 + H\varphi_2 + \varphi_3 - 2S_{12}^3({}^1k - {}^2k)\omega^1\omega^2 = 0. \quad (15)$$

Na ploše v eukleidovském prostoru jsou hlavní křivky vyřaty rozvinutelnými plochami kongruence normál, zjistím modifikaci této věty v uvažovaném obecnějším případě. Řeknu, že normály plochy π podél její křivky γ tvoří rozvinutelnou plochu, jestliže platí následující: Na γ buď zvolen bod M_0 , normála n v bodě $M \in \gamma$ buď pomocí dané konexe přenesena po γ do lokálního prostoru bodu M_0 do přímky n' , souhrn přímek n' je pak rozvinutelná plocha; zřejmě nezáleží na volbě bodu M_0 na γ . Tvoří-li normály podél γ rozvinutelnou